

de opsteker seizoen 2009

“We Zullen Doorgaan”

Het afgelopen jaar was voor onze vereniging een bijzonder jaar. Wij hebben ons 50-jarig bestaan mogen vieren. Iets wat zeker niet voor iedere vereniging is weggelegd. Dat is uiteraard niet bereikt zonder de inzet van heel veel personen die zich in die 50 jaar hebben ingezet om ervan te maken wat het geworden is. Uiteraard zijn alle leden daarin ook belangrijk geweest want zonder leden geen vereniging.

Het bestuur heeft getracht door het organiseren van het feest in de kantine in het Zuiderpark ons 50-jarig bestaan feestelijk luister bij te zetten. Diegenen die aanwezig geweest zijn hebben het volgens ons, te oordelen aan de hand van hun reacties, naar hun zin gehad. Het was ook leuk dat er enkele oud-(bestuurs)leden aanwezig waren die elkaar dus ook weer na lange tijd ontmoetten. Ook de speciaal samengestelde Jubileumopsteker viel in goede smaak. Daarbuiten konden er nog gegraveerde glazen aan de leden aangeboden worden en hebben we na de feestelijkheden zelf ook nog een Jubileumpoloshirt kunnen laten maken dat aan de leden overhandigd is. Op onze jaarvergadering zal aan de leden verder nog een CD met de foto's van ons feest ter beschikking gesteld worden.

Uiteraard heeft dit feest ons natuurlijk de nodige euro's gekost. We hadden het echter niet op deze wijze kunnen doen zonder de geldelijke steun die wij van verschillende partijen mochten ontvangen. Zij hebben ons op een geweldige wijze daarmee gesponsord en ondersteund. Ik wil hierbij dan ook het Korps Haaglanden, het hoofdbestuur van de HPSV en onze trouwe sponsor de BAM heel erg bedanken voor hun bijdragen voor ons feest.

Na al deze feestelijkheden ging het vissen ook weer gewoon verder. Het is ongeloofelijk maar waar, ook daarbij zijn door de verschillende leden geweldige resultaten geboekt waar wij als vereniging terecht trots op kunnen zijn en dat mogen vieren. Aan het eind van de competitie zoetwater van de NPSB, bestaande uit 8 wedstrijden waarvan er 5 mee tellen, was het Wim Klerks die de overall titel voor zich opeiste. Eigenlijk kun je zeggen: “De overall Nederlands Kampioen 2009”. De eerste keer dat een visser van Haaglanden dit gepresteerd heeft. Dat bleek voor Wim echter nog niet alles want het kampioenschap van onze eigen zoetwater competitie werd ook door Wim gewonnen. Wim heeft werkelijk geweldige competities gevestigd.

Vervolgens deed Arie van Bree het nog eens dunnetjes na bij de competitie kustvissen van de NPSB. Aan het eind van de 4 wedstrijden bleek dat Arie de nieuwe Nederlandse Kampioen Kustvissen 2009 was. Ook een geweldige prestatie natuurlijk. Met de nog in het geheugen liggende Europese titel werphengel die Arie vorig jaar veroverde heeft ook hij dus wel iets neergezet lijkt mij.

Het is daarmee nog niet over met bijzondere prestaties. Bij het NPSB Kustvissen is het tevens mogelijk om als introducé (niet werkzaam bij de politie dus) de wedstrijden mee te vissen waarvoor een aparte stand wordt bijgehouden. Dit jaar is de titel, evenals vorig jaar trouwens, gewonnen door Joop Rouette. Bovendien zou Joop, als er één totaalstand zou worden opgemaakt van alle deelnemers aan de wedstrijden van het Kustvissen, deze ook als winnaar hebben afgesloten. Voorwaar een knap staaltje vissen.

Zonder de overige winnaars in onze eigen competities, elders vermeld in deze Opsteker, te kort te willen doen, (zij zijn ook al gefeliciteerd en bij deze nogmaals) wilde ik deze bijzondere resultaten toch niet onvermeld laten.

Intussen staat er ons alweer een nieuw jaar te wachten en gaan wij er hopelijk ook nu weer iets moois van maken. Uiteraard blijft de inbreng van alle leden daarbij noodzakelijk. Alleen dan kunnen we met z'n allen op weg naar het volgende lustrum. Van één ding kunt U in ieder geval zeker zijn. Het bestuur zal er alles aan doen om naar eer en geweten alles zo goed mogelijk te laten verlopen. Wij zullen doorgaan.

Alwin Koks

Voorzitter HPSV-Sportvissen

En jawel. We hebben er weer een. Een Nederlands Kampioen.

Gisteren is Arie van Bree, na vier wedstrijden in de competitie NK Kustvissen te hebben vervist, in de eindstand 1e geworden en is dus Nederlands Kampioen Kustvissen 2009 geworden. Wederom een prachtige prestatie van Arie.

Uiteraard van harte proficiat met dit resultaat gewenst.

Daarbuiten waren wij, als Haaglanden, ook zeer goed vertegenwoordigt in de categorie van de introducees die aan deze wedstrijden kunnen deelnemen.

Hier is een apart klassement over opgemaakt en daarbij is Joop Rouette 1e geworden in de eindstand. Een 2e plaats was er voor Cor Vollebregt en een 3e plaats voor Siem van der Molen. Haaglanden heeft dus zijn spreekwoordelijk beste beentje wel weer voor gezet dit jaar.

Uiteraard ook gezien de eerdere winst van Wim Klerks in de eindstand van de NPSB competitie Zoetwater.

Namens het bestuur,
Alwin Koks.

Wim Klerks, winnaar NPSB competitie zoet 2009

Zojuist terug gekomen van de laatste wedstrijd die meetelde voor de NPSB-zoet water competitie 2009. Wim Klerks stond er aan het begin van deze wedstrijd in het Algemeen Klassement goed voor.

Foto uit archief

Als hij de competitie winnend wilde afsluiten moest hij in ieder geval ook vandaag een goed uitslag vissen. De concurrentie was groot en hijgde zwaar in de nek. Zoals jullie al begrijpen hebben heeft Wim het waargemaakt en viste vandaag een 2e plaats in zijn vak. Hierdoor heeft Wim een voor HPSV unieke prestatie neergezet en als eerste de competitie als overall winnaar afgesloten met 11 punten en een vracht kilo's aan vis over de vijf tellende wedstrijden.

Ter verduidelijking:

De complete competitie wordt gevist over 8 wedstrijden waarin 3 wedstrijden verplicht met de vaste stok gevist moeten worden. 2 van deze uitslagen tellen mee in de einduitslag. Daarbuiten dus nog 5 wedstrijden waarbij de hengelkeuze vrij is en waarvan er 3 meetellen. Als je dan als tellende resultaten een 1, 1, 2, 2, en een 5 hebt staan dan heb je het fantastisch gedaan.

Uiteraard hebben de aanwezige leden Wim al uitgebreid gefeliciteerd maar bij deze nogmaals van harte proficiat.

Gr.
namens het bestuur,
Alwin.

Het Europees Kampioenschap in Italië

De voorbereidingen.

Ja, eigenlijk beginnen de voorbereidingen al en jaar van tevoren.

Officieel moet je jezelf namelijk plaatsen voor het E.K., de beste 30 mogen mee en de rest moet afwachten of er afzeggers zijn.

Nou afzeggers waren er genoeg zodat er voor de liefhebbers plek genoeg was. Er waren ook nogal de nodige problemen binnen de NPSB in verband met de financiële bijdrage, maar dat kwam gelukkig allemaal toch voor elkaar, al is er bij gezegd dat het de laatste keer was. Voor het komende jaar moeten we maar afwachten.

Maar mede doordat er plek genoeg was waren er binnen onze club in eerste instantie 4 liefhebbers, Roy Witte, Arie van Bree, Hans Snels en Wim Klerks. Bij Arie kwam er helaas al snel iets tussen zodat we met zijn drieën overbleven. Hans is achter een verblijfplaats aangegaan en vond deze op redelijke afstand van het viswater. Het werd camping I Pini te Fiano Romano, een 4 persoons stacaravan.

Ook de collega's werden hier over ingelicht en na wat problemen aan de kant geschoven te hebben stonden we toch met bijna de hele Nederlandse delegatie op deze camping, gezellig hoor.

Doordat wij met zijn drieën waren was er in de bus en in de caravan nog een plaatsje over. Bas Boersma uit Nijmegen wilde graag mee en zat zonder vervoer en verblijfplaats. Hij heeft hierop ons aanbod met beide handen aangegrepen en heeft ons vergezeld op ons visavontuur in Italië.

Gezien de afstand van bijna 1700 km werd besloten de rit in twee etappes te doen. Roy is achter een overnachtingadres aan gegaan en dit werd een pension in Oostenrijk op 30 kilometer van de Italiaanse grens, gerund door een Nederlands echtpaar.

De reis was hierdoor ook gelijk aardig in tweeën verdeeld zodat het goed te doen zou zijn in 2 dagen.

Zelf had ik de boodschappen en de voorbereidingen voor het eten ter plaatse op me genomen. Twee weken voor vertrek stonden de ballen gehakt voor de eerste trek na een dagje vissen (TRADITIE) de nasi en de goulash dan ook al weer in de vriezer.

Vrijdag voor vertrek werd door Hans en Roy de bus opgehaald en haalde ik de nog benodigde andere boodschappen.

Inmiddels begon er wat twijfel te ontstaan over het wel of niet meegaan van Hans, zijn rug wilde niet echt meewerken. Dit was een paar weken voor vertrek al begonnen en wilde niet echt overgaan al ging het na wat bezoeken bij de therapeut soms wel wat beter.

Roy en ik zouden wel helpen met de spullen en zo zou het wel goed komen, nou jammer maar helaas niet dus.

Vrijdagmiddag bij het inladen van de bus kon Hans bijna niet meer vooruit, maar ook zijn spullen vonden toch een plekje in de bus.

Aan het eind van de middag moest Hans nog voor een behandeling naar de masseur en daar zakte hij spontaan door zijn been en viel. Dit was al eerder gebeurd maar werd door bikkels Hans een beetje nonchalant weggewuifd.

De masseur wilde toch wel even wat meer weten en na wat testjes bleek dat er zo goed als geen kracht meer in Hans zijn been zat en werd aangegeven dat hier zo snel mogelijk echt goed naar gekeken moest worden.

Nou dat was dan het definitieve einde aan Hans zijn aspiraties om Europees Kampioen te worden. Wij werden door een uiteraard zeer teleurgestelde Hans telefonisch geïnformeerd.

Afgesproken werd dat wij om 20.00 uur bij Hans zouden zijn om de spullen weer uit te laden. Nou we hebben wel eens onder prettiger omstandigheden een bakkie bij Hans en Tina gedronken.

De nodige gegevens – Hans regelt de meeste zaken normaal gesproken - werden uitgewisseld en na elkaar het beste te hebben toegewenst zijn wij huiswaarts gegaan om toch nog even een paar uur slaap te pakken, immers om 4 uur zou Roy al bij mij voor de deur staan voor het vertrek.

De heenreis.

Nou inderdaad om 4 uur stond Roy er, redelijk uitgeslapen, dan ook en na het inladen van de koelboxen en nog wat kleinigheden kon de reis beginnen.

Eerst naar Nijmegen waar we om half 6 hadden afgesproken met Bas, wat ook prima lukte en we werden dan ook hartelijk verwelkomd met de mededeling dat de koffie zo klaar zou zijn.

Er werd ontdekt dat er een achterlicht van de bus die door HPSV ter beschikking was gesteld niet werkte en er moest nog even een oventje gescoord worden bij de vader van Bas. Nou het oventje lukte het lampje gaf wat meer problemen maar ook dit werd, zij het wat later, opgelost.

Door dit extra oponthoud werd het iets later dan gehoopt voordat we uit Nijmegen vertrokken, maar we hadden wel gelijk een pauze met koffie gehad dus konden weer fris verder.

Zo om de 2 uur werd er een pauze en een chauffeurs wissel gehouden even wat gedronken en een peukie voor Bas.

Onderweg heb ik zitten genieten van de overgangen in de natuur van vlak naar heuvelachtig naar de echte bergen.

Uiteraard werd er gesproken over het gemis van Hans maar ook over de te verwachte omstandigheden en de manier van vissen.

Na een voorspoedige reis kwamen we rond 6 uur in de middag aan op ons overnachtingadres, inchecken, spullen naar de kamers en kijken of ergens wat te drinken en te eten konden scoren.

Nou dat kwam allemaal goed want het centrum was niet ver en even de benen strekken was ook wel prettig. Na een smakelijke maaltijd en een lekker koel

biertje op ons gemak terug gewandeld om ons bed op te zoeken en er voor te zorgen dat we goed uitgerust aan de 2de etappe konden beginnen.

Om 7 uur op, even badderen, ontbijten en de bus weer in.

Ook deze 2de dag hadden we weinig oponthoud alleen bij de Brennerpas was het even wat rustig aan doen maar verder waren er geen problemen. Na de gebruikelijke pauzes kwamen we rond 5 uur in de middag dan ook op de plaats van bestemming aan.

Hier werden we uitbundig begroet door de Hollanders die al gearriveerd waren, waarna we de bus uitgingen laden en de caravan inruimen.

Dit werd al snel onderbroken voor een koud biertje want het water liep al snel van onze ruggen; het was ook maar 36 graden.

Maar ook dat is goed gekomen en toen het eerste balletje van de week verorberd was konden we er weer even tegen.

Ja, en toen begon het dus echt, want de voorbereidingen voor de eerste visdag werden meteen gestart. Maden verzorgen, voertje mengen en nog wat van dat soort dingen. Die avond maakte we het ook niet echt laat want we wilden toch bijtijds opstaan om onze nieuwsgierigheid naar het water te bevredigen.

De oefendagen.

Na een ontbijt met vers afgebakken broodjes en het lunchpakketje in de koelbox aangevuld met voldoende drinken -het zou weer bijzonder warm worden- vertrokken we naar het hotel waar het wedstrijdsecretariaat gevestigd was.

Hier zouden we voorzien worden van de benodigde vergunningen en konden we aas regelen voor de komende dagen, nou aas kon geregeld worden maar dit zag er zo vreemd uit dat wij besloten om dat maar elders te proberen, de maden waren vacuüm verpakt en hadden een slordige 3 uur nodig om weer goed in beweging te komen.

Papieren waren er al helemaal niet, maar dat zou in de loop van de week wel goed komen en geen problemen opleveren.

Hier vandaan togen we dan naar het viswater, de rivier de Tevere (Tiber) in Ponzano Romano een half uurtje rijden door een best wel fraaie omgeving.

Bij het water aangekomen bleek dat we zeker niet de eerste waren zodat we even moesten kijken naar een plekje waar we met zijn drieën konden zitten, dit lukte toch nog, al bleek wel dat de stekken zeker niet allemaal aan de gewenste ruimte kwamen.

Ook stonden er genoeg waterplanten aan de kant om het landen van de vis te bemoeilijken. Er was vooraf al aangeraden om te zorgen voor een extra lange schepnetsteel, geen overbodige luxe dus.

Verder zag het water er best wel goed uit een meter of 80 breed en een meter of 7 a 8 diep, alleen in het E-vak bleek het een stuk ondieper te zijn. Maar we waren gekomen om te oefenen dus de hengels opgetuigd, Roy de feeder Bas en ik de vaste stok.

Dat de planten een probleem waren bleek zeker als er een wat grotere vis geland moest worden, ze doken er maar wat graag tussen, en het kostte Roy dan ook best moeite om een enkele mooie kopvoorn aan de kant te krijgen.

Echt hele grote vissen werden er door ons niet gescoord maar wel hoorden we verhalen over brasems van boven de 5 kilo, en ook een flinke karper kon aardig wat gewicht in de schaal brengen.

De voorspelde Carassio (giebels) heb ik niet gezien en ook niets over gehoord, maar voorn in diverse soorten bliek en brasem werden redelijk gevangen, zeelt en karper ook, al was dat wel minder.

We mochten ons de eerste dag alle 3 gelukkig prijzen met een aantal vissen de een wat meer als de ander maar dat hebben we over de 3 oefendagen aardig verdeeld.

Maar de grootste tegenstander kon de warmte weleens worden, de zon kwam het grootste gedeelte van de dag van de overkant, recht op je bolletje dus en voldoende drinken was dan ook de boodschap.

Mede door deze omstandigheden werd er niet extreem lang gevist om een uur of 4 de spullen opgeruimd en terug naar de camping waar we de ballen traditie in ere hebben gehouden. Uiteraard werden er ook ervaringen uitgewisseld met de andere Nederlanders zodat we er allemaal ons voordeel mee konden doen.

Ook waren er nog een paar deelnemers met partner aangekomen en deze werden uiteraard begroet en welkom geheten.

Ja, en dan alvast maar weer wat spullen klaarmaken voor de 2de dag en ook nog even voor wat eten zorgen uiteraard. Roy trakteerde op een lekker drankje bij de koffie, Limoncello, lekker zoet en toch fris van smaak ook van temperatuur, je moet het zo koud mogelijk drinken, uit de vriezer dus.

Dinsdag waren we iets eerder aan de waterkant maar waren er eigenlijk geen grote verschillen met de maandag alleen werden de hoeveelheden anders verdeeld, wel zo eerlijk dus.

We wilden eigenlijk de omstandigheden in het E-vak wat beter leren kennen, het E-vak was namelijk ook niet aaneengesloten met de rest van het parcours, maar daar zat het al vol.

Ook nu visten we tot een uur of 4 waarna we boodschappen gingen doen. Het inkopen moest wat ruimer dan normaal omdat we 6 landgenoten te eten kregen. Ook was er contact met Hans geweest en begrepen we dat hij nog deze dag geopereerd zou worden.

Besloten was om een stoofpot te maken met daarbij een salade met olijven en feta, een specialiteit van Roy, afgesloten werd er met een stuk meloen, nou dit alles viel goed in de smaak, en met het biertje erbij dat Gijs meebracht was het compleet.

Woensdag was dan de laatste oefendag, ook nu zat het E-vak al vol dus maar weer een plekje gezocht in het andere stuk.

We hebben toen voor ons zelf nog wat puntjes op de i gezet en nog wat dingetjes uitgetest zelf probeerde ik de zachte haakpellets op een hair maar dat bleef bij een mooie aanbeet en leverde helaas geen vis op.

Daarna nog even de vaste stok gepakt om wat lijntjes te testen en uit te peilen voor de wedstrijd.

Bas had het deze dag aardig voor elkaar en wist een aardig visje te vangen.

Het eindoordeel was wat de 2de wedstrijddag aangaat redelijk eensluidend, vissen tussen de 15 en de 20 meter en met de vaste stok, de eerste dag dus, niet te licht in verband met de stroming een gram of 5 was niet echt te zwaar maar hier waren toch ook nog wel andere ideeën over. Maar iedereen had toch een aardig beeld gekregen en we hadden nog een rust dag om beslissingen te overwegen.

Na terug komst op de camping werden de laatste ballen verorberd en gingen we nog even een verfrissende duik nemen in het zwembad.

Ook nu was er contact met Hans geweest en hoorden we dat de operatie een dag uitgesteld was maar inmiddels naar tevredenheid verlopen was en als alles goed ging Hans donderdag al weer naar huis mocht.

Koken hoefde we niet want we hadden ons ingeschreven voor de BBQ, nou dit was achteraf misschien niet zo een heel goed idee. Vlak voor vertrek naar de BBQ arriveerde Sandro Dierkx, hij zou de plek van Hans in ons team opvullen, en werd er nog even over zijn vangsten bij de Police en Fire games in Canada besproken.

Een steur van ruim 2 meter en goed 130 kilo was de grootste van de 3 die hij daar wist te vangen.

Zelf ben ik niet echt gek op de Italiaanse keuken maar eten doe ik het wel, maar een BBQ verzorgen is aan de mensen die dat hier moesten regelen niet toevertrouwd.

De smaak was best wel goed alleen erg jammer dat meer als de helft niet gaar was en ook nog koud de grootste porties verdwenen dan ook in de afvalbak, erg jammer dus. Ook biertappen schijnt een probleem te zijn, of was het de pomp die zelf naar de pomp gelopen was, en zelfs een wijntje voor de dames was gewoon helemaal niet aanwezig.

We waren hierdoor wel vroeg terug op de camping en hebben daar nog maar een drankje en een hapje genuttigd.

De rustdag.

De donderdag mag er traditioneel niet op het wedstrijdparcours gevestigd worden en wordt er vaak een culturele activiteit georganiseerd.

Nou dat was nu dus ook gedaan en we mochten ons een dagje in Rome gaan vergapen aan allerlei moois, en mooie dingen waren er zeker bij.

Nou was het wel prettig dat de Hongaren een charmante jonge dame (Christine) bij zich hadden die net zo vlot Hongaars als Italiaans als Engels babbelde en die bereid was als tolk en gids op te treden want buiten haar talenkennis wist ze ook

nog aardig wat over Rome te vertellen, en Roy was ook al eens eerder in Rome geweest dus werden wij van verschillende kanten op de fraaie bouwwerken en andere zaken gewezen.

Het meeste hebben we vanuit de bus aanschouwd maar bij een aantal locaties werden de bussen geparkeerd en konden we een uurtje rondkijken, zo zijn we onder andere bij het Vaticaan op het Sint Pieterplein en het Colosseum geweest. Na een prima lunch zijn we ook nog in de gelegenheid gesteld om wat winkels te bekijken en om een souvenir voor het thuisfront aan te schaffen.

Hierna zijn we naar de locatie gegaan waar de officiële opening zou plaatsvinden, nou hoort dit er eenmaal bij maar er zijn leukere bezigheden en velen schitterden dan ook door afwezigheid.

Na wat toespraken door wat mensen van de organisatie en andere betrokkenen gingen we naar een locatie waar ons een BBQ aangeboden zou worden, ja we hielden ons hart al vast. Ook zou hier de loting plaatsvinden.

Nou ter plaatse gekomen bleek onze angst gerechtvaardigd, een kapotte biertap – dezelfde als de dag ervoor- geen wijntje koud en rauw vlees, dus weer vroeg thuis denk je nu, nou nee er moest ook nog even geloot worden.

Dit hoeft allemaal niet zo lang te duren, nou ik heb het van zeer nabij mee mogen maken als teamcaptain, het KAN dus wel lang duren, zeker als je afspraken maakt die je later weer naast je neerlegt.

Er zou geloot worden voor beide wedstrijddagen en men zou niet twee dagen in het zelfde vak met de zelfde mensen zitten.

Om maar niet weer ernstig nijdig te worden zal ik maar een stuk van de avond overslaan en alleen maar melden dat er maar voor een dag geloot is, dat mijn maatjes niet de tent in mochten om mij wat te drinken te brengen, dat wij dit ook niet vanuit de organisatie aangeboden kregen en dat ik na 2 uur best wel trek had in een koude slok.

Maar aan het eind van de avond werd er dus besloten om voor de 2de dag te loten in het hotel en of we dan maar om 19.00 uur daar aanwezig wilde zijn, hier werd ontevreden mee ingestemd het was inmiddels 11 uur geweest en wij moesten nog terug naar de camping.

Ja, en dan kom je terug op de camping en st... je van de dorst dus nog maar even gauw wat drinken en dan als een speer je mandje in, je wilt die eerste dag toch niet als een zombie aan de waterkant zitten.

De eerste wedstrijddag, vaste stok dus.

Dat er organisatorisch al het een en ander was mis gegaan heb ik al beschreven maar als je een E.K. vissen organiseert is het uitzetten van een parcours toch wel een essentieel onderdeel.

Als dan een van de mensen zich verslaapt en de ander het gewoon helemaal vergeten is sta je als deelnemer toch wel heel verbaasd te kijken, we konden dus het parcours nog niet op (welk parcours???)

Maar na wat oponthoudt is ook dit weer recht getrokken, we waren er al achter gekomen dat de ruimte niet overhield maar dat men soms 3 deelnemers op een stuk van 15 tot 30 meter plaatste was toch echt wel erg krap.

Zelf had ik het getroffen tussen 2 struiken in met een ruimte van een meter of 8, en ook nog eens weinig planten in het water.

Dus genoeg plek voor mijn spullen en men stalt wat uit op zo een dag, de standaard hengel en 2 reserve topsets was mijn start opstelling, de dobbers varieerden van 3gr, 5gr en 8 gr. Dan uiteraard het voer wat om 09.30 uur gecontroleerd werd evenals de hengel en lijnlengte.

Ondanks de vertraging bij aankomst was ik ruim op tijd klaar met mijn voorbereidingen en was ik dan ook blij dat het eerste signaal gegeven werd zodat we konden voeren, 10 minuten later was het dan het echte startsignaal.

O wat is het dan prettig als je snel van de 0 afbent, en die mazzel had ik dus, alleen worden dan de verwachtingen voor de rest van de dag wel wat hoger en dat viel wat tegen, 4 vissen aan het eind van de rit.

Doormiddel van sms-berichten hielden Roy en ik contact en wist ik dus dat Roy ook vis had al is dat helaas bij 1 vis gebleven.

Omdat wij verwacht hadden dat de zon een grote tegenstander zou worden vonden we het dus ook niet erg dat deze zich de eerste dag niet of nauwelijks liet zien al was het nog steeds rond de 33 graden.

Van de organisatie zou extra water uitgedeeld worden, ook dit is dus over beide dagen niet bij iedereen gebeurd, nou hadden wij daar gelukkig al rekening meegehouden zodat dat geen problemen opleverde en wij geen van allen uitgedroogd raakten.

Om 15.00 uur werd het eindsignaal gegeven en zat de eerste visdag er dus op. Ja, dan alleen alle spullen weer opruimen en wachten op de wegers zelf kwam ik tot 1720 gram, goed voor een 12de plaats in mijn vak, er zaten 21 deelnemers in ieder vak.

Roy werd met zijn enige vis laatste of een na laatste, en Bas 5de, de exacte gewichten heb ik helaas niet, maar goed we hadden allemaal vis.

Als team Haaglanden stonden we na dag 1 op de 14de plaats van de 20 teams, het team bestond overigens uit, Sandro Dierckx, Gerit Meulenbelt, Jan Steenhuis, Roy Witte en Wim Klerks dus.

Maar goed de eerste visdag was dus geen overweldigend succes en we hoopte dan ook dat het de 2de dag wat beter zou gaan maar daar moest dus eerst nog even voor geloot worden, mede omdat die loting nog moest gebeuren zijn we snel terug gegaan naar de camping om wat te eten en mezelf even wat op te knappen.

Nou al dat gehaast was dus ook niet zo nodig geweest want toen we in het hotel aankwamen was daar nog niemand van de organisatie te vinden en er was toch echt om 19.00 uur afgesproken.

Toen er eindelijk iemand arriveerde had hij de lijsten al helemaal uitgedraaid en bleek dat ze al geloot hadden waar dus niemand bij aanwezig was geweest, waarom moesten dan ook alle captains komen vroeg ik mij af.

Maar er kwamen nog veel meer protesten men zat in de helft van de gevallen in het zelfde vak en allemaal in ieder geval met de zelfde tegenstanders, en dit zou niet gebeuren hadden we toch duidelijk afgesproken.

Nou de grote organisator van huis gebeld, een half uur wachten, veel gepraat en wat boze woorden later werd er een zaaltje geregeld waar we allemaal naar toe konden om alles nog eens door te nemen, nou er veranderde dus niets en de loting bleef zoals hij dus eerder die dag was gedaan.

Nou daar sta je dan, weer 2 uur voor Jan met de korte achternaam om zeep geholpen, en weer niets te drinken, maar goed dan maar terug naar de camping waar de overige deelnemers ook graag wilden weten waar zij de volgende dag zouden zitten.

Na iedereen ingelicht te hebben is er maar een lekker biertje gepakt en hebben we nog een poosje gezellig zitten kletsen, het boos worden heb ik maar omgezet in onmachtig grijnzen.

De tweede wedstrijddag de hengel met opwindmechanisme (molen)

Weer was het lot mij goed gezind geweest een nog ruimere stek als dag 1 en geen of nauwelijks planten voor mijn neus.

Deze dag moesten we dus over de denkbeeldige lijn van 15 meter vissen en was er afgesproken dat er tussen de hengeltop en de haak minimaal 20 meter lijn moest zitten, dit in verband met de diepte en dus de terugval van de korf.

Er zijn trouwens best wel een aantal verschillende werphengeltypen om mee te vissen de feeder en winckle-picker waren wel in de meerderheid maar ook de match en de bolognese hengel werden deze dag ingezet.

Zelf hield ik het op de picker en een light feeder omdat er bijna geen stroom stond en ik hier mee met soepele toppen kon vissen, en voor de zekerheid een heavy feeder achter de hand voor als de stroom toch in eens zou komen.

Dus net als dag 1 alles in orde maken wachten op de voer en lijn controle en het eerste signaal om te mogen voeren, hierna volgde dan om 10.00 uur het aanvangssignaal.

Al duurde het nu iets langer de eerste vis was spoedig gevangen en er volgden er nog 7 dus dat was al wat beter dan dag 1, ook waren ze gemiddeld wat zwaarder.

Links van mij zat een Belgische deelnemer en die had de smaak helemaal goed te pakken ik denk dat hij toch wel een 15 tal vissen had maar die bleken dan weer wat lichter te zijn al kwam hij in gewicht toch net boven mij uit.

Ook nu had Roy een sms gestuurd dat de 0 eraf was maar het was weer bij een vis gebleven achteraf weer laag in het vak, zelf werd ik nu 10de maar Bas was weer aardig bezig geweest en hij was dan ook derde in zijn vak, de andere teamleden hadden zich ook iets verbeterd ten opzichte van dag 1 en overall werd het team dan ook 10de in de einduitslag.

Ja, en toen de spullen opgeruimd waren zat dit E.K. er wat het vissen aanging weer op alleen de afsluitende feestavond nog.

De feestavond met de prijsuitreiking

Ja, en wat moesten we daar, na alle eerdere ervaringen, nou van verwachten.

We zouden het wel zien nou en gezien hebben we het, om 18.30 uur arriveerden we ter plaatse en constateerden we dat wij zo een beetje de eerste waren ook de prijzentafel was nog volop in opbouw.

De zaal zelf was ook nog niet helemaal in orde zodat we nog even moesten wachten met plaatsnemen ook een consumptie bestellen was nog even niet mogelijk, wel was er een kok bezig achter, ja je raad het al,een BBQ om vlees te grillen, zou dat weer voor ons zijn?

Maar om even na achten hadden we dan toch een drankje voor onze neus staan en kon het feest beginnen vonden wij. Nou even kort, het eerste gerechtje kregen we om 21.20 uur, bier op om 21.50 uur, prijzentafel klaar 22.05 uur tweede gerechtje 22.15 uur prijsuitreiking 22.45 uur, hoofd gerecht 23.35 uur en ja hoor weer BBQ, koud en niet gaar, einde plichtplegingen 00.10 uur weg. Het toetje hebben we maar niet meer afgewacht. Toch wel jammer zoiets, en daar moest dan ook nog 60 euro per persoon voor betaald worden.

Maar tussen alles door was er dan toch ook nog een prijsuitreiking gedaan en een ding moet ik ook zeggen aan de prijzentafel mankeerde helemaal niets.

Bij de landenteams ging de eerste prijs naar België voor Engeland en Duitsland. Individueel Europees kampioen werd Martin Barret uit Engeland, Gustaaf Daems uit België werd 2de en Ernie Henderson uit Ierland lag beslag op de derde plaats.

Beste Nederlander werd onze reisgenoot Bas Boersma op de 16de plaats. Zelf werd ik 59ste en Roy eindigde op een mooie ronde 100ste plek

Op de camping aangekomen werden een aantal dingen nog even nabesproken en 1 ding was wel erg duidelijk het was een bijzonder gezellige week geweest maar van de organisatie viel niet veel te leren.

En dan weer naar huis.

Ja, en aan alles komt dus een eind ook aan een weekje vissen in Italië dus, kortom spullen bij elkaar zoeken en weer inpakken, de bus ordenen en inladen, de achterblijvers gedag zeggen en bij de balie uitchecken.

Ja, en dan weer 2 dagen in de bus nog wel even genieten van het fantastische uitzicht, we hadden voor de eerste dag gepland om in Duitsland te overnachten in Sommerhouse al werd het iets later dan gepland hebben we dit ook gehaald en hadden we voor de 2de dag niet zo heel ver meer te gaan.

Na een late maar smakelijke maaltijd de laatste nacht in een ander bed en dan nog het laatste stuk.

Maar uiteraard wilde Bas ook wel graag naar huis en dus moesten we over Nijmegen waar we opnieuw enthousiast werden ontvangen vooral de kids waren erg blij dat papa weer thuis was.

Ook werden we getrakteerd op een lunch en een lekkere fles voor de goede zorgen en hierna konden wij aan de laatste etappe beginnen.

Eerst werden mijn spullen thuis uitgeladen en Roy zijn spullen bij mij in de auto gezet zo konden we gelijk de bus inleveren en Roy zijn spullen naar zijn auto brengen die bij Hans geparkeerd stond.

Op deze manier konden we Hans ook op de hoogte brengen van onze ervaringen en uiteraard kon Hans vertellen hoe het met hem ging. Tijdens ons geploeter aan de waterkant is Hans geopereerd aan zijn hernia en voelde zich gelukkig al veel beter dan de week daarvoor. Hoewel het best nog wel vermoeiend, was hij weer redelijk mobiel en liep in ieder geval weer zonder pijn.

Na nog wat gedronken te hebben werd er afscheid genomen en was ook dit avontuur weer ten einde.

Wim Klerks

28 februari 2009, De Hengelbeurs

D-day was op zaterdag 28 februari 2009 aangebroken voor HPSV afdeling vissen.

Maanden was er gecommuniceerd over het houden van een “Hengelbeurs “ ten behoeve van de leden om op een goedkope manier je visuitrusting uit te breiden. De leden die iets te koop hadden waren bijtijds gearriveerd om hun goederen uit te stallen.

Toen ik binnen kwam zag ik in vanuit mijn ooghoeken verschillende prachtige molens liggen en tegen de muren van het gebouwtje zag ik verschillende werphengels staan waaronder feeders, matchhengels steekhengels en zeehengels. Op de tafels waren leefnetten, foedraal, schepnetten, molens en overige visbenodigdheden uitgestald.

Ik besloot om, nadat ik mijn visspulletjes had klaar gezet, een ronde te maken en te kijken of ik nog iets van mijn gading kon vinden. Ik zag dat er een groot assortiment aan kleine visbenodigdheden werd aangeboden waaronder voor een groot aantal viskorfjes voor het feedervissen. De prijs voor deze nieuwe korfjes was 0,50 euro. Ik besloot gelijk 20 korfjes van verschillende gewichtjes aan te

schaffen alsmede een grote hoeveelheid vishaakjes voor omgerekend 0,20 euro voor 20 haakjes.

Zo ik was voorzien en kocht tussen door nog een Shimanomolentje voor 5 euro alsmede een grote hoeveelheid zeelood voor de loodprijs. Ik was trots dat er een aantal leden de moeite hadden genomen om dit maar weer te bewerkstelligen voor onze leden.

Ik zag een aantal plaatselijke vissers die op het krantenberichtje waren afgekomen driftig een aantal hengels kopen alsmede de kleine visbenodigdheden. Een uitgelezen kans daar je nimmer meer zo goedkoop aan je visspulletjes kon komen.

Toen bij het sluiten van de hengelbeurs bleek dat, op een uitzondering na, onze leden verstek lieten gaan, werden de overgebleven visbenodigdheden onderling geruild en gingen wij toch met een voldaan gevoel weer naar huis.

Met dit berichtje wil ik de organisatie alsmede de dames van de catering hartelijk bedanken voor deze toch wel gezellige middag.

Frans Vollebregt

6 februari 2009, zout, nk IJmuiden.

Onze eerste zoutwater visdag 2009 en wel de NK in IJmuiden

De weersverwachtingen van de afgelopen week waren slecht, mogelijk sneeuw en vorst????.

Maar de weergoden hadden medelijden met ons en tot ieders verbazing bleef het mooi droog weer.

In de morgen laag hangende mist en een lekker windje uit het zuiden.

Mensen, als je dit weer bij elke viswedstrijd heb dan laat je veel kleding thuis.

Om 7.30 verzamelen bij het zwembad Overbosch met een kleine, wat zeg ik een zeer kleine opkomst. Volgens Joop veel afzeggingen helaas!

Deze vissers hebben veel gemist, jammer.

Het vervoer op de pier was geregeld?

Ja vanaf het restaurant tot aan het hek. Daarna uitstappen en 1 tot 3 km. lopen!

Om 15.00 zouden we op gehaald worden????

Dus ik durf gerust te stellen dat dit niet leuk is, en dat we met onze tong op de schoenen aankwamen.

Je sjouwt je eigen kapot, dit moet wel eerder aan gegeven worden. Dan neem ik de volgende keer wel een wagen mee.

Bij elkaar een geslaagde dag, leuke prijzen en de PECH of EER om dit stukje te mogen schrijven.

Alle 8 man die mee hebben gedaan vielen in de prijzen.

Piet.

5 Maart 2009, zout, de Grevelingen (boot).

De tweede zout waterwedstrijd met de boot uit Den Osse met de M.S. Theo. Om 05.30 uur eerst mijn wagen ijs vrij gemaakt. Maar ik was op tijd bij het HB, spullen in laden en de auto's weg zetten. Daarna gingen we op weg. Natuurlijk de gebruikelijke file, daar ontkom je niet aan. Maar we waren ruimschoots op tijd bij de boot.

De opkomst : 3 dagen geleden had Joop nog maar 17 man. Maar wat bleek ,23 man en 1 afzegging met rug problemen. Laat dit nou onze voorzitter zijn. Dat kan gebeuren , beterschap Alwin. Hier in zeeland had het ook wat gevoren, de boot was spekglad en menigeen geled dan ook uit. En dat met je spullen in je hand. Er werd wel gelachen . Nadat de schipper een hoop water in het gangboord had gegooid ging het redelijk. Maar op het grote dek niet en lagen onze spullen te glijden. Maar daar had Arie een oplossing voor , hij gooide er ook water overheen. Maar het dek is wat rond en Arie had zijn broek boven zijn laarzen waardoor het water zo zijn laarzen inliep. Hij dus weer een natte poot. Dit was de tweede keer. In IJmuiden was het ook al raak. Arie doe lies laarzen aan. De vis liet het afweten. Er werd wel wat gevangen. Wat ga je dan doen, 3 keer verplaatsen maar dat helpt ook niet. Dus ouwehoeren,moppen en bakken vertellen zodat de tranen over je wangen liepen. Frans was echt op dreef en het was gezellig. En natuurlijk weer een droge dag, weinig wind . Mijn wens is weer uit gekomen. Alleen dat je weer in de pen moet klimmen, helaas.

Piet.

3 april 2009, zout, NK Ter Heijde.

Om 07.30 uur werd ik opgehaald door een buurman van mij die mij naar De Viskeet in Ter Heyde bracht alwaar ik om 07.50 aankwam en mij aanmelden.

welkom

2de
N.K.kustviswedstrijd
2009 (in NPSV verband)

café de Viskeet
Strandweg 15
2684 VT Ter Heijde

georganiseerd door
H.P.S.V. Den-Haag

Ter Heijde (2de WEDSTRIJD)
op vrijdag 3 April 2009

Aanvang 9.00 uur. Er wordt gevist tot 14.00 uur
verzamenen bij café de Viskeet om 8.00 uur.

INSCHRIJFGELD 8,- EURO
TER PLEKKE TE VOLDOEN

INSCHRIJVING EN INFO: JOOP ROUETTE
JOMARO@ZIGGO.NL
TEL: 06-51338233 NA 18.00 UUR.

OPGEVEN
VOOR 27
MAART

**INTRO'S
WELKOM**

Voor het meten v/d vis
EMMER verplicht

Na 2 bakjes leut naar buiten gegaan en op zoek naar de platte kar welke ons naar de stek zou rijden.

Ik had nr 34, dus redelijk ver weg in het uitgezette parcours.

Nadat de kar was volgeladen met nog een aantal vissers vertrokken wij met de platte kar naar het strand.

Toen een ieder bij zijn nummer was aangekomen kon een ieder gaan optuigen.

Aanvang wedstrijd was 09.30 uur.

Dus om 9.30 uur aanvang visdag.

Het weer was prachtig, daar viel niet over te klagen (we stonden in ons hempie aan de waterkant), alleen het vangen van vis leverden wel problemen op.

Om 12.30 uur had ik nog geen stootje gezien, nog minder had ik vis. Daarna kreeg ik een mooie tik op de hengel, indraaien maar en het resultaat was een bot van 36 cm welke mij dus de bewuste 3^e plaats opleverden. En dus stukkje schrijven.

Daarna heb ik alleen maar BOT gevangen. Om half 3 was het einde oefening aan het water en wachten we op de platte kar welke ons weer terugbracht naar de viskeet. Aldaar werd de prijsuitreiking gedaan onder het genot van een hapje en drankje. Al met al een geslaagde dag ,bruine kop van de zon dus wat wil je nog meer.

Na de prijsuitreiking even naar mijn buurman getelefoneerd dat hij mij weer kon oppikken bij de viskeet, hetgeen hij heeft gedaan. Thuisgekomen als een speer onder de douche, omkleden en weer weg naar een etentje ter gelegenheid van mijn 60^e verjaardag op 1 april jongstleden (neen het is geen grap).

Omstreeks een uur of 23.00 was het eten over en dus lekker naar huis.

Gaatde hele mikmak ook nog is mee naar mijn huis, dus werd het nog nachtwerk ook. Toen ze eindelijk allemaal weg waren kon ik een uurtje gaan pitten .

Maar mij is vroeger al geleerd, niet klagen maar dragen en bidden om kracht dus klaag ik maar niet en berust ik overal maar in .

Ik ga er maar een eind aan breien want ik weet verder niet veel meer te melden. Tot ziens aan de waterkant.

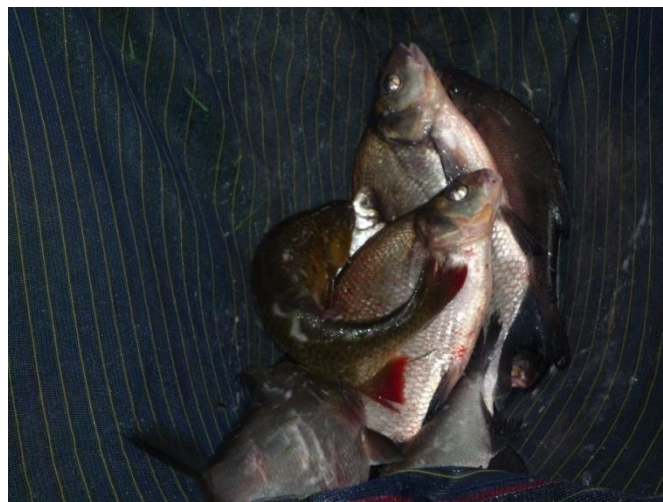
Leendert van den berg

7 april 2009, zoet, Oude Rijn.

Het was weer de eerste competitie visdag zoetwater. Dat geeft altijd weer een beetje spanning.

Het water is voor velen bekend terrein maar geen makkelijk viswater.

Sommigen begonnen aan de overkant, anderen zochten het in het midden met de feeder.

Ikzelf nam de winckle-picker. Daar zat hopelijk een voordeel in want mijn gedachten waren, als die grote rijnen langskomen dan is mijn voerplek weg. Zodoende zocht ik het wat dichterbij de kant.

De eerste uren was het meer voeren brengen dan vis vangen. Aad, die af en toe zijn hondje moest uitlaten bracht gelijk de stand van de vangsten door.

En ja hoor, er werd hier en daar een vis (brasem) gevangen.

Na het langskomen van een zandschuit kon men weer een nieuw voertje aanleggen op je oude stek hopende je vis op je plek te houden. Mijn buurman Alwin had er weinig last van want hij bleef regelmatig zijn visje vangen. Hij werd ook winnaar van deze visdag.

Of je nou veel of weinig vangt, zo langs de Oude-Rijn en het boerenland is het heerlijk vertoeven.

Hopelijk zie ik jullie weer bij de volgende wedstrijd.

Tot kijk!

Cor Vollebregt

12 mei 2009, zoet, de Vlaardingse Vaart tegen de Brandweer.

Op dinsdag 12 mei 2009 reisden in totaal 18 mensen richting Rotterdam , om tegen de brandweer te vissen, georganiseerd door HPSV haaglanden.

Gevist werd er op de Vlaardingse vaart, een bekend wedstrijdwater.

Mooi rustig weer, de zon kwam al op en een mooie stek op 'het eiland' aan de Vlaardingse vaart . Gelukkig hoefde ik niet op zo'n kleine ingang te zitten en dat alleen al gaf mij veel zelfvertrouwen.

Ik had het allemaal goed voorbereid, hengelspullen keurig in orde en een supervoertje samengesteld. Er kon gewoon niks misgaan....

Dus op Dinsdag 12 mei om 04.45 uur uit bed, koffie gezet en op naar Maassluis om de rest van de HPSV op te halen. Vandaar uit rechtstreeks naar de Vlaardingse vaart dat bekend staat als **het** wedstrijdwater van de grote aantallen en kilo's vis.

En zoals zal blijken ook dit keer was het raak maar dat gold helaas niet voor iedereen.

De wedstrijd was georganiseerd door de personeelsvereniging van de HPSV en bestuursleden van onze vereniging en de brandweer .

Maar nu terug naar die vroege ochtend aan de Vlaardingse vaart .

Daar klonk om exact 09.00 uur het enigszins valse startsignaal en werd er vol goede moed begonnen met voeren en vissen. De vis liet zich al regelmatig aan de oppervlakte zien en ook dat gaf de burger moed.

Maar het duurde erg lang voordat op het parcours de eerste voorns werden gevangen. Links en vooral rechts van mij zag ik regelmatig de vaste hengels behoorlijk krom getrokken worden door dikke voorns.

Zelf viste ik met de feederhengel die wel regelmatig flinke uitslag aangaf maar waarbij ik volledig in het luchtledige sloeg. Hoe heet dat ook alweer, o ja 'lijnzwemmers'.

Wat ik ook probeerde het wilde maar niet lukken. Leo de Vos daarentegen kwam langzaam maar zeker op gang en wist toch nog een aantal behoorlijke brasems te landen.

Maar datgene wat er rechts van mij gebeurde was niet te filmen.

Eigenlijk wilde ik helemaal niet kijken, maar uit je ooghoeken zie je toch die vaste stokken weer krom staan en werd er weer een voorn zonder pardon naar het schepnet gedirigeerd.

En om eerlijk te zijn, het is toch prachtig om te zien hoe deze mannen de een na de andere voorn aan de haak sloegen.

En ik ach ja, zo nu en dan had ik ook een brasem waar ik echt blij mee was.

Na een pauze van 01,30 uur, dan weer terug lopen en Hengel krom.....

Mijn grote voordeel was dat iedereen alle tijd had om alles goed te observeren, want vangen zat er gewoon niet in bij de meeste...

Met feeder- en matchhengel waren de resultaten toch duidelijk beter dan de vaste stok, maar dat schrijf ik niet om mijn falen op deze dag een beetje te verbergen. Het ging gewoon prima met de feeder.

Om 15.00 uur klonk het vrolijke en toch ook weer enigszins valse eindsignaal.

Het wegen kon beginnen.

De eerste plaats werd behaald met het fantastische resultaat van 7,5 kilo!! Gemiddeld was er door de 18 deelnemers ruim 1,3 kilo vis gevangen en de brandweer met 7 personen was dit 0,8 kg en ik, ach ik heb geprobeerd dat gemiddelde naar boven te halen met een schamele 4,4 kilo. Terug in de café gonsde het van de geruchten, die luurssen moest schrijven.

De prijsuitreiking in het café in Maassluis werd, zoals je dat zegt, onder het genot van een drankje en een hapje ondergaan en gelukkig was er voor 10 deelnemende visser een kleine attentie., dus viel ik toch ook nog in de prijzen.....3e en schrijven

Dank aan de organisatie voor deze geslaagde dag, leuk om hier aan deel te nemen en de volgende keer graag ook wat meer brasems doorlaten voor Arnold (nol) Rek.

Ps: volgens mij hadden we vandaag bij de politie nu een ideale mix van ervaring en jong talent. Het wedstrijd vissen is soms echt een ‘draak’ van een sport. Ik zou het voor geen goud willen missen! En voor de gene met de nul, de volgende keer ben jij misschien aan de beurt om te schrijven!

Mathieu Luurssen

29 mei 2009, zout, Kijkduin.

Dit was een zonovergoten AVOND wedstrijd in Kijkduin. Met u leest het goed temperaturen van 22 graden.

Er hadden zich 4 vissers en twee intro's gemeld en die gingen dan ook daadwerkelijk een poging tot vissen doen.
Er werd afgesproken dat er van 20.00 uur tot 1.00 uur gevist zou worden.
De gevangen vis zou bij de patattent boven aan de boulevard gemeten worden na afloop met... uiteraard een drankje toe.
De hele avond was het erg druk met wandelaars die even kwamen gluren.
Na een fijne avond vissen, met een prachtige zonsondergang op de koop toe, was het dan na middernacht zo ver, de meting.
Boven bleek dat op de eerste plaats Cor was geëindigd met 5 visjes, met een totale lengte van 1m 26.

Tweede was ,tot zijn grote spijt, Aad (want nu kon hij geen stukje schrijven) met 0,83 cm ter waarde van 3 visjes.

Derde werd ondergetekende (balen...stukje) met 2 visjes ter grote van 0,66 cm.

Vierde werd Piet Hermes met een paling van 0.45 cm, die uiteraard gelijk werd terug gezet na de meting (al op het strand).

Helaas hadden de twee intro's geen enkele vis,maar er wel een fijne avond aan over gehouden (ook wat waard).

Wel hopen we de volgende wedstrijden op meer loze vissertjes.

Met een heleboel visgroeten Joop Rouette.

3 juni 2009, zoet, de Rotte.

Op 3 juni de stond wedstrijd aan de Rotte op het programma.
Deze locatie werd ingebracht door Rene de Vries en hij was hier erg enthousiast over.

Mij zei het helemaal niets dus maar een keer op verkenning.
Nou mijn enthousiasme over de locatie deelde ik wel meteen met hem maar ik zag het aantal stekken somber in.
Na contact met Rene zijn we samen een keer wezen kijken en werd er besloten om het toch door te laten gaan.
Zelf ben ik nog 2 keer wezen oefenen, dit waren geen doorslaande successen
Beide keren 2 platten, wel hele mooie.
Ook moest er voor dit water een wedstrijdvergunning aangevraagd worden bij Groot Rotterdam . Dit leverde geen problemen op, al is men wel wat moeilijk te bereiken.
Het enige wat we moesten aanpassen was de wedstrijd duur, er mag namelijk niet langer dan 6 uur gevist worden in wedstrijdverband.
Op 3 juni vroeg op, 04.15 uur, broodje maken, spullen in de auto en Hans ophalen. Dit was altijd andersom maar met een auto met een maatje meer past het nu ook bij mij.
Wij waren om 05.35 ter plaatse en zijn toen meteen, gewapend met een heggenschaar en nieuwe nummers, het parcours uit gaan zetten.
Ik had iedereen wel geadviseerd om een heggenschaar mee te nemen maar we wilde toch wel wat ruimte aanbieden.

Er hadden zich 15 deelnemers aangemeld maar we besloten om 16 stekken uit te zetten, en dat was goed gezien want Frans stond nog niet op de lijst.

Kortom om 06.30 uur werd er geloot voor 16 personen, alleen Aad was nog niet ter plaatse. Zijn Truus – Truus stuurde hem eerst even naar het centrum van Rotterdam.

Maar voor het startsignaal, 07.30 uur, was ook Aad gearriveerd en kon de wedstrijd voor iedereen beginnen.

Ik had gekozen voor de feeder op een meter of 40, dus eerst maar een paar korfjes voer brengen en daarna de haak beaasd met piertjes .

De vis liet zich wel zien aan de oppervlakte maar vangen was er nog even niet bij, wel wat aangevreten aas maar geen echte aanbeten. Later vernam ik van een lokale visser dat er nogal wat wolhandkrabben voorkwamen .

Na een goed uur kreeg ik dan toch mijn eerste echt mooie aanbeet en kon ik na een stevige drill een brasem van ongeveer 2 kilo als gevangen beschouwen.

Nou de nul was eraf en vol goede moed verder.

De informatie die langs het parcours ging was niet om van om te vallen.

Hier en daar een visje of vis en John ving alleen maar ondermaatse baarsjes.

Maar we bleven wel moed houden natuurlijk.

Na nog een paar aan beetjes gemist te hebben kreeg ik een wel erg enthousiaste klap op de hengel maar een boot aan land trekken gaat niet lukken.

Dat kostte dus een stuk lijn en een korfje, en aangezien ik al zat te denken aan mijn vaste stok heb ik die maar gelijk uitgepakt en opgetuigd.

Dit leverde in een goed uur een mooie ruisvoorn op, en ook hier kreeg ik het niet echt warm van.

Tussendoor had ik mijn feeder weer in orde gemaakt en besloot ik om die maar weer in te zetten.

Dit leverde ook nog een mooie ruisvoorn op en toen ik het eindsignaal wilde geven ging de top nog een keer krom dus maar even gewacht met fluiten en eerst maar mijn tweede platte geland.

Toen Cor en John kwamen wegen bleek Cor nog 3 mooie platten gepakt te hebben op het eind.

Nou ja denk je dan, we horen en zien het zo wel, eerst maar even de spullen opruimen en Hans weer oppikken.

Bij Hans gearriveerd kreeg ik de wedstrijdkaarten in mijn hand gedrukt en het sorteren daarvan was geen al te groot probleem.

Er bleken nog 5 nullen te zijn en dus 11 mensen met een of meer vissen.

Tijdens het nuttigen van een koele versnapering werd er nog even aandacht besteed aan de nieuwe bordjes die echt een mensenleven meekunnen en toen ik aan de bekendmaking wilde beginnen kwam ik er nog even achter dat slippers op een schuin gras kantje hun naam eer aandoen.

Maar Leo de Vos is met een goede reeks bezig want voor de tweede keer op rij wist hij de meeste vis te vangen en wel 9.640 gram.

Cor Vollebregt werd tweede met 7750 gram en toch wel een stuk daarna mocht ik mezelf tot derde, en schrijver, benoemen met 3740 gram.

Nou dit was dan een dagje aan de Rotte. De volgende wedstrijd mogen we naar de Wollebrand en hopen we op iets meer vis.

Wim Klerks

1 juni 2009, zoet, de Wollebrand.

Een dagje giebelen in de Wollebrand.

Wat is nou in godsnaam giebelen?

Nou het heeft niets met giechelen van doen maar wel met vissen. Een giebel is een vissoort die de Nederlandse sportvisserij aan het veroveren is.

Al had een aantal jaar geleden nog bijna niemand van de soort gehoord, inmiddels zijn er in onze regio al een aantal locaties waar je bijna niets anders vangt. Zelf was ik ook een van de velen die dacht tot een poosje terug dat ik nog nooit een giebel had gevangen maar dit klopte toch niet.

Ooit tijdens een E.K. in Italië vingen wij carassios, en nou blijkt de Latijnse naam voor een giebel Carassius Gibelio te zijn, dus dat waren mijn eerste giebels.

Nou weer terug naar de Wollebrand waar wij dus op 11 juni aan mochten treden voor de 5de wedstrijd van de HPSV competitie zoetwatervissen.

Men kan best een redelijk aantal stekken kwijt in het recreatiegebied De Wollebrand maar om nu 17 stekken op 1 plasje uit te zetten is wel wat krap, dus werd er gekozen voor de 2 plassen vlakbij de parkeerplaats.

De eerste 9 stekken op zeg maar plas 1 en de volgende 8 dus op plas 2, nou heb je bij plas 1 wat minder gras aan de kant en is de grond klei en wil dit in combinatie met een nachtje regen wel veranderen in een gladde kant.

Dat bleek voor de deelnemers aldaar toch wel voor wat problemen te zorgen. Dit probleem deed zich op plas 2 niet voor omdat hier wel gras groeide.

Na de loting bleek ik op plas 2 een stek naast een bruggetje geloot te hebben wat ook inhoudt naast de rietkant wat zeker niet ongunstig is. Al gelijk na de loting werden een aantal mensen als favoriet aangeduid in verband met hun gunstige stekplaats.

Maar goed eerst maar eens zien of er wel vis te vangen was al waren de berichten van de dagen ervoor goed.

Omdat de regen nog gestaag naar beneden kwam heb ik eerst mijn parasol maar uitpakkt en goed geplaatst en daarna mijn spullen er zoveel mogelijk onder geplaatst. Op die manier was het best uit te houden.

Na om 07.30 uur het startsignaal gegeven te hebben maar even een paar korfjes voer gebracht op de stek waarna de haak beaasd werd met een worm en een made.

Al snel vertelde de bewegingen van mijn feedertop dat er vis in de buurt zwom, en met de nadruk op zwom. Want de lijnzwemmers waren over de hele dag niet te tellen al waren alle gevangen vissen wel netjes gehaakt.

Dat lijn zwemmen heb je natuurlijk in ondiep water eerder dan in dieper water en er stond nog geen meter water naar mijn schatting.

Maar na 15 minuten kon ik mijn eerste giebel in het leefnet doen en was de nul eraf, dit is altijd prettig.

Ook de vissers die ik kon zien vingen met enige regelmaat vis zodat ik het idee had dat het best eens een leuke dag kon worden. Dit idee werd nog versterkt toen het rond 9 uur droog werd en het zonnetje erbij kwam.

Mijn buienradar had dit een uurtje eerder verwacht maar ach als het dan toch goed komt zeur je daar niet over.

Rond een uur of 10 kwam Alwin even buurten vanaf het andere plasje en kreeg ik te horen dat de natte klei echt wel voor overlast zorgde. Zowel voor de vissers als de spullen die moeilijk schoon te houden waren.

Op het moment dat Alwin langs kwam had ik een stuk of 8 giebels in mijn net, en om kwart voor twaalf had ik er 2 bijgevangen, en 2 gelost.

Dit ondanks het wisselen met aas en lijn en haken, zelfs nog even gezeten met pallets van Mathieu, hij kreeg hier giga aanbeten op zei hij.

Maar ineens waren ze er weer en pakte ik er 3 in 5 minuten, nou dan denk je nu heb ik het voor elkaar, maar weer een haak kwijt en een gelost.

Toen heb ik definitief gekozen voor een onderlijn 18/00ste, en dit bleek te werken al verspeelde ik nog wel 2 vissen vlak voor mijn schepnet.

Om 14.00 uur kon ik het eindsignaal geven en schatte ik dat er 25 giebels in mijn net zaten dus niet verkeerd. Maar goed, spullen opruimen en wegen dan hadden we zekerheid.

Samen met Mathieu mocht ik het 2de plasje wegen en bleek dat iedereen vis had. Hierna de spullen naar de auto en wachten op de uitslag van plas 1. Dit leverde een klein probleempje op want de batterijen waren leeg dus moest er even van weegschaal gewisseld worden.

Maar na dit opgelost te hebben werden de kaarten op volgorde gelegd en de uitslag bekend gemaakt.

De vangsten waren aardig over de beide plassen verdeeld.

Plas 1 met 9 man 75.370 gram.

Plas 2 met 8 man 69.890 gram.

Het gemiddelde gewicht was 8.545 gram, dat is echt prima.

De top 3 zat binnen 200 gram en zag er zo uit:

1 Frans Vollebregt	14.850 gram
2 Kees Kerkhof	14.720 gram
3 Wim Klerks	14.650 gram

Dat zijn toch mooie resultaten, ik teken er in ieder geval voor.

Ik hoop dan ook dat iedereen er de volgende wedstrijd aan de Boonervliet ook weer is en dat we de resultaten kunnen benaderen.

Al mag een ander dan 3de worden want 2 verslagen op rij vind ik wel even genoeg, al is het ook wel weer leuk om te doen.

Wim Klerks

24 juni 2009, zout, Scheveningen Zuiderhavenhoofd.

De verwachtingen waren hoog, het water laag en het was ongeveer 06.40 uur toen ik het parkeerterrein bij het Zuiderhavenhoofd opreed. Joop en Jillis waren, na een bezoek aan de Albatros om hun aas aan te vullen, al op de afgesproken plek. Ik kwam aan als derde aan en dat had natuurlijk een voorteken moeten zijn.

Aad en Henk Arie volgden en waren met Joop in discussie gegaan over het tijdstip van de start van de wedstrijd. Hans Snels kwam ruim op tijd en ook Alwin kwam op tijd binnen. Aad en Henk Arie waren al richting stek vertrokken omdat die nu eenmaal veel tijd nodig hebben om al hun gereedschap in orde te krijgen? Achteraf bleek inderdaad dat sommigen die later waren vertrokken hun gereedschap eerder klaar hadden dan Aad en Henk Arie, maar dat dat Aad er niet van weerhield om de eerste vis (gulletje) binnen te halen.

Naarmate de tijd verstreek, de wind toenam, de verwachtingen lager werden net zoals de waterstand, werd al snel duidelijk dat dit niet zo'n vreselijk wilde dag zou worden. Wel kregen we nog bezoek van: vakantiegangers, Scheveningers die zeiden dat het de laatste tijd ..t was met de vangsten, Rob en zijn meisje en

Piet met zijn kleindochter en ook nog gewone passanten, zoals dagjesmensen en toeristen.

Na een korte rekensom kwamen we er achter dat we aan het eind van de wedstrijd ongeveer een uurtje met komend water zouden vissen.

Er werd dan ook geen ..ck gevangen. Als de haken al kaal waren, kwam dat eerder door te hard ingooien dan door de enkele krab/zeester die in dit voedselloze water op zoek waren naar aangehaakte pieren.

Met het keren van het tij echter keerden ook de kansen, want Hans zag zijn hengeltop afwijkende bewegingen maken, die zouden kunnen duiden op vis.

Hij haalde dan ook een tong binnen.

Deze leek ongeveer dezelfde maat als de(het) gul(letje) van Aad.

Dit gegeven was ongeveer de enige spanning op deze (vis)dag.

Er zat 2 cm verschil in ten voordele van Aad, zodat deze als eerste eindigde met 33 cm.

Hans werd tweede met 31 cm en mijn bijvangst (wijtinkje van 24 cm) eindigde op de derde en laatste plaats.

's Avonds thuis lekkere gerookte zalm gegeten.

Met de groeten uit Lelystad van,
Siem van der Molen.

2 juli 2009, zoet, Boonervliet (avond).

Donderdag 2 juli 200, weersgesteldheid: 28 graden, volop zon.

Een heel licht kabbeltje op het water, een klein beetje wind.

Dus alles voor een heerlijke vis middag/avond.

Nu alleen de vis nog, nou dat was geen probleem. Wim en Frans waren al gaan oefenen en hadden al wat vis gevangen.

Ook toen we aan de waterkant kwamen zaten er 2 heren te vissen. Een met een feeder en de andere met een vaste stok. Die 2 hadden al een aardig netje met vis en we kregen de nodige adviezen. Daarna werd het tijd om te gaan loten.

Aad was op tijd om de loting een keer mee te maken en Frans wilde niet achter de brug loten. Reden, daar zou geen vis zitten.

Later bleek hij toch een beetje gelijk te hebben. Achteraf klopte het want de eerste 6 in de uitslag zaten voor de brug.

Na de loting ging iedereen naar zijn stek, en ja hoor Frans zat achter de brug.

Die deed vandaag dienst als duikplank voor de plaatselijke jeugd die de mooiste bommetjes wisten te maken.

Om klokslag 15.00 uur gaf Wim het fluitsignaal om te starten.

Dave had binnen een paar minuten al een mooie zeelt en wat later een flinke brasem. Ikzelf begon met de vaste stok. Maar na een uurtje en een klein baarsje te hebben gevangen heb ik toch maar mijn picker gepakt wat achteraf best uitpakte. Resultaat: 3de met 9600 gram.

Mathieu werd gebeld door zijn vrouw of hij dat ding niet nodig had wat in de auto lag, dit was namelijk zijn vlinder. Helaas kon hij zijn viskoffer niet opbouwen maar gelukkig had hij nog een krukje met drie poten bij zich. Jammer dat deze niet het einde haalde en hij noodgedwongen nog een tijdje op de grond heeft gezeten.

Bij zijn eerste worp gooide hij gelijk zijn korfje eraf, wat hij later weer terug ving samen met een brasem.

Ondanks alle hindernissen wist hij toch nog 5 kilo bij elkaar te vangen.

Wim vond het niets zo vlak aan de overkant en probeerde het maar eens een meter of 15 uit de kant met zijn picker.

Dat werd een schot in de roos want hij ving de een na de ander, ruim 22 kilo en werd ook winnaar. Wim ging ook even buurten bij Mathieu en had zijn picker gewoon laten leggen, en wat gebeurde er, je raad het al, een flinke jongen trok

zijn hengel het water in. Wim stond op een meter of 15 afstand en zag het gebeuren , bedacht zich geen moment en met een spurt sprong hij zo het water in. Hij was nat tot aan zijn oren toe, maar hij had zijn hengel terug. Alwin z'n vrouw had een heerlijke cake gebakken en kwam deze persoonlijk uitdelen langs de waterkant.

Om 21.30 was het tijd geworden om te wegen.

Jammer dat er toch weer een aantal mensen geen vissen hadden gevangen, en toch is het een prima viswater.

Ik hoop dat het volgend jaar weer in het schema zit.

Na het wegen met z'n allen nog wat gedronken.

Na alle ervaringen aangehoord en iedereen een fijne vakantie toegewenst te hebben zijn we naar huis gegaan.

De volgende visafspraak is op 14 september

Met hartelijke vis groeten.

Kees

16 augustus, zoet, koppelwedstrijd Zoetermeer.

Voor de liefhebbers is hier de uitslag van de Mazzeltroffee.

Een perfecte opkomst 35 deelnemers, dus 17 koppels en Arie Vlok solo

Het was goed weer, wat veel wind als je aan de grote plas zat.

Erg wissellende vangst bijna iedereen had vis al is niet alles ter weging aangeboden.

Ter afsluiting een perfecte BBQ geregeld en verzorgd door Roger Schuller.

Hiervoor wil ik nogmaals mijn dank naar Roger toe uiten.

Door de best wel grote opkomst moesten we nu in 2 plassen vissen, dit willen we volgend jaar anders doen.

Samen met Roger ga ik naar een andere locatie kijken, zodat we volgend jaar allemaal bij elkaar zitten.

En als het aan Roger ligt mogen er nog meer deelnemers komen.

Gr. Wim

Naam	Steknr.	Gewicht	Uitslag
1 Wilhelm Gerardts - Wim Klerks	19	47620	1
2 Frans - Cor Vollebregt	14	34600	2
3 Aad - Robbie	4	13060	3
4 Harry Greive - Alwin Koks	15	9760	4
5 Danny - Jason	8	8020	5
6 Hans Snels - Jan Wink	2	8000	6
7 Kees Kerkhof - Ronald	3	7400	7
8 Dave Pompe - Barbara	10	7040	8
9 Arie Vlok	9	7000	9
10 John Koolhoven - Aad Segboer	13	6740	10
11 Michel - Stefan	12	4060	11
12 Roger - Arnold	6	3040	12
13 Mark Schottelndraaijer - Brian	5	3030	13
14 Leo de Vos - Eric Asselman	1	1900	14
15 Roy Witte - Arie van Bree	16	0	15
16 Dennis - Ka	17	0	15
17 Richard - Mike	11	0	15
18 Edwin - Boy	18	0	15

11 september 2009, zout, Domburg (avond).

ALWEER DERDE !!!

De titel doet erger vermoeden dan de werkelijkheid. Niet dat ik met een wereldvangst vanaf het strand van Domburg naar huis ging, maar de vreugde bij anderen dat het schrijven van een stukje proza aan hen voorbij ging deed de barmhartigheid in mij stijgen.

Ja, het is niet anders, derde dit keer. Nog steeds geen zeebaars voor mij, ook nu niet. Het wordt tijd dat ik die ook eens ga vangen. Ook geen tong. Maar twee botten was de vangst die ik had op die winderige september avond van vrijdag 11 maart. Meerijgend met mijn buurman Cor Vollebregt bereikten wij, op advies van een zeer formeel sprekende mevrouw van een navigatie computer, het parkeerterrein aan de Badhuisweg in Domburg. De anderen waren er al. De laarzen aangetrokken en sjouwend met hengels en toebehoren het duin over naar het strand. Met de wind pal in de snufferd een plekkie gezocht. Ik kan niet zo goed gooien en dus speelde de wind parten. Hij stond schuin op de kust en met behulp van de golfslag rolde zelfs mijn ankerlood telkens van zijn plaats. Maar goed, waar ik last van had hadden ook mijn concurrenten in deze wedstrijd last van. Met z'n vijven waren we. Na afloop en de meting bleek dat Cor eerste was geworden.

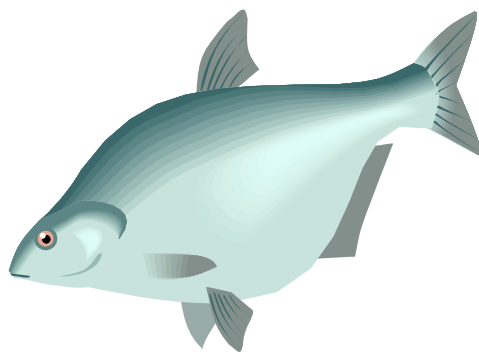
Hij ving vijf vissen waaronder 2 zeebaarzen. Joop R, de zeeviswedstrijd coördinator werd tweede. Hij ving 4 vissen, waarvan 3 zeebaarzen. Één daarvan was groter dan 40 centimeter. Ik ben benieuwd hoe die smaakt. Ik dus twee vissen en Jilles van Koutrik één vis. Piet was de enige die geen vis aan de haak kon krijgen. We visten van 19.30 tot middernacht. Het water was in die tijd inmiddels gezakt en de wind grotendeels afgenomen. Omstreeks 02.30 uur lag ik in mijn mandje. Tig jaar geleden was het voor het laatst dat ik 's nachts met een hengel op het strand stond. Nu dus weer en het blijft een rare ervaring om een

stuk lood aan een onderlijn met drie beaasde haken, in het donker weg te gooien zonder te zien waar het terecht komt.

En de beetregistratie? Natuurlijk heb ik zo'n breeklicht houdertje op de top zitten. Gekocht bij de Lidl. Net als mijn led hoofdlamp. Maar eerlijk gezegd, door de wind, de golven, het met beperkt licht en alvast pieren op mijn naald schuivend, heb ik de aanbeten van mijn twee vissen niet gezien. Dat hoop ik aan de Eem of Arkervaat wel te zien. Anders wordt het op zeker geen derde plaats.

Xieje aan de waterkant of misschien eerder.

Arie

14 september 2009, zoet, de Eem

In verband met de naderende herfst werd om 07.00 uur verzameld. Het wordt inmiddels al weer wat later licht. Nadeel is wel dat het dan al aardig druk is op de weg.

Toch was iedereen die had toegezegd te komen, op tijd voor de loting.

15 vissers, allen goedgemutst, hadden er zin in.

Nadat het parcours was uitgezet en de plaatsen bepaald, gingen we naar de aangewezen stekken. Mooi is het om te zien hoe met 15 man ongeveer een complete inventaris van een hengelsportwinkel naar de waterkant wordt gesleept. Inderdaad soms letterlijk gesleept want er waren er toch weer bij zonder karretje. Misschien kan Alwin dat bij de stekinfo van de Eem op de HPSV site plaatsen.

Als je aan de Eem het hoogste nummer trekt moet je toch een kleine 400 meter tippelen met een kilo of dertig aan spullen op je bult. Geloof me, trekken of duwen gaat dan een stuk simpeler. Nietwaar Dave?

Terug naar de wedstrijd.....

Noordoostenwind, beaufortje of zes, recht in de patser.

Tenminste, als je er voor koos met de steek te gaan vissen.

Nou, dat deed niemand, hoewel ik Tom Dorlas op stek 1 het even heb zien proberen dacht ik. Maar hij zat lekker in de luwte van een heg. De rest koos vanaf kiet voor de feeder.

Voorwaar, dat viel niet mee met die wind. De Eem is ter plaatse ruim veertig meter breed maar met die tegenwind was het moeilijk, zo niet onmogelijk, om steeds op dezelfde plek tegen de beschoeiing aan de overkant te werpen. De wind stond namelijk niet helemaal haaks op de sloot en blies ook niet constant met dezelfde sterkte. Ik ben dan ook maar een paar metertjes dicht naar het midden gegaan. Om acht uur het beginsignaal en om tien over al het eerste voorzichtige belletje. Om vijf voor half negen een mooie door buiger en de eerste platte kwam binnen.

Dat was voor mij ook gelijk de laatste. Er kwamen nog twee voorntjes binnen en dat was het. Dan slaat de paniek toe en gaan we van korte naar lange sleeplijnen. Van grote naar kleine haken en weer terug naar grote. Alle aassoorten apart geprobeerd en als laatste haak 10 met drie mestpietjes, een caster en twee dikke witte maden erop. Dan ook nog beet zien en een baars van 4,5 cm binnen halen. Daar moet ie hulp bij gehad hebben, dat kan niet anders.

Om me heen ging het ook niet geweldig. Ik had Mathieu Luursen even na mij ook een platte zien vangen maar verder had ik niet veel goede berichten gehoord. Velen gingen de beproefde techniek (die ze allemaal van mij hebben

afgekeken) van het wandelen toepassen maar dat hielp ook geen reet. Toch zag ik rond een uur of elf de hengel van Roy Witte kromgebogen boven zijn paraplu uitsteken, gevolgd door (na een opmerking mijnerzijds) een gestrekte middelvinger.

Ik ben toch even wezen kijken wat eraan zat. Ik gokte op een karpertje of een vals gehaakte platte maar het bleek een zeelt. En niet zo'n kleintje ook. Hij was ergens tussen de 45 en 50 cm en goed voor een dikke 2 kilo, zo schatte wij. Binnen een uur pakte hij zijn kleine broertje ook hetgeen uiteindelijk, samen met een paar voorntjes goed was voor 3980 gram en de eerste plaats. Mathieu had er nog wat voorntjes bij gepakt in het laatste uurtje dus die werd tweede met 2680 gram.

Mijn twee voorntje bleven steken op 13 gram zodat er 2187 gram overbleef voor die ene platte, goed voor een derde plaats.

Kees Kerkhof werd vierde met 1500 gram, welke plaats eigenlijk toekomt aan Arie Vlok (1440 gram) die zijn gevangen vis iets te hoog boven zijn leefnet losliet zodat ze ernaast waaiden.

Verder verwelkomde we Gerard Bakker als nieuw lid die zijn spullen met de platte wagen naar de stek vervoerde en verder een onuitwisbare eerste indruk achterliet met 200 gram gevangen vis, goed voor de laatste plaats. Maar voorwaar, dat is om ons allen zand in de ogen te strooien. Houdt 'm in de gaten.

Groet, John Koolhoven.

5 oktober 2009, zoet, Noord Hollands kanaal (Neck).

Een water waar ik graag vis, vanwege de locatie. Een mooie brede graskant met de mogelijkheid de auto vlak achter je te parkeren en een weidse blik aan de overkant. Maar ook een water met een nadeel.

Ik kan me namelijk niet herinneren dat er ooit een vis heb gevangen voor 11.00 uur. Het is de plek waaraan ik mijn bijnaam “de Diesel” ontleen.

Een jaar of 14 geleden werd ik er tweede achter Arie Vlok. Hij viste zijn persoonlijke record van ruim 26 kilo met een samengesteld geleend voer omdat dat van hem nog thuis op het aanrecht stond, en ik werd derde met 22,9 kilo, gevangen vanaf 11.00 uur.

Zo ook vandaag. Vraag het maar na aan Roy Witte. Die zat naast me en had al een stuk of vier platten in zijn net toen ik om precies 11.00 uur mijn eerste ving. Vissen is dus geen kwestie van geluk. Volgens mij is het een exacte wetenschap. Mensen aan wie ik uitleg wat er aan onze hobby zo leuk is, en die zelf de lol er niet van inzien, zijn er bijna altijd van overtuigd dat het mazzel is als je tijdens een wedstrijd meer vangt dan een ander. De vis moet maar net langskomen en zin hebben om te bijten. Ja hoor....., DUS NIET.

Zo is dit de tweede achtereenvolgende wedstrijd dat ik derde ben geworden en dat ik **naast** de uiteindelijke winnaar zat.

Dat kan dus nooit toeval zijn.

Beide keren zat ik **links** van die uiteindelijke winnaar. Toeval?

Dat die winnaar in beide gevallen Roy Witte was is erg teleurstellend (voor mij, niet voor hem) maar is wel het geval.

Dat ik in die stinksloot bij Neck voor 11.00 uur nooit beet krijg staat voor mij als een paal boven water.

Da's een bewezen feit en dus geen toeval.

Vandaag werd Roy zoals gezegd eerste met 6940 gram.

Willem Klerks werd tweede met 6360 gram en uw verslaggever ving 5420 gram en werd derde, zoals gezegd vanaf 11.00 uur.

Ik heb tegen Wim Klerks gezegd dat ik volgend jaar wel weer mee ga.

Maar ik ga pas om 09.30 uur van huis.

Groet, John Koolhoven.

13 oktober 2009, zout, strand Katwijk.

8 zeevissers hadden zich opgegeven voor deze wedstrijd.

We verzamelden om 07.00 uur op het zuidelijke einde van de boulevard waar het nog pikdonker bleek. Ik was wat vroeger want ik hou niet van haasten.

Gelukkig was de uitbater van het paviljoen om 06.30 open zodat ik samen met Alwin op het ochtendgloren kon wachten onder het genot van een heerlijk bakkie koffie. Aangezien het om 07.30 uur pas mogelijk was de lijn door het topoog te schuiven gingen we, nadat iedereen aanwezig was, om 07.30 uur het strand op wat goed bereikbaar bleek.

Na even “het water te hebben gelezen” plofte ik onder aan de helling van de Katwijkse Reddingsbrigade mijn kist in het zand en ben gaan optuigen.

Om 08.00 uur gaf Alwin het teken dat het aas mocht zwemmen.

Met opkomend water beet de vis vrijwel direct. Verschillende botjes en soms een zeebaarsje werden gevangen.

Paul van Oijen stond direct links van mij en ging goed van start.

Na een heel kort buitje en voor de rest een heerlijke droge dag werd hij de uiteindelijke winnaar met 14 vissen waaronder 7 zeebaarzen. Totale lengte 426 cm.

Cor Vollebregt werd 2^e met 348 cm en Joers Troelie 3^e met 310 cm. Verder had iedereen uiteindelijk vis.

Dat vis vangen geen toeval blijkt, zoals ik in mijn verslag van het Noord-Hollands kanaal reeds meldde, blijkt weer eens te kloppen.

Net zoals in Neck en de wedstrijd daarvoor in de Eem, bleek de uiteindelijke winnaar naast mij te hebben gezeten/gestaan.

Of het aan de kwaliteit van de winnaar ligt of dat het komt omdat ik een positieve invloed uitstraal zal de toekomst moeten leren.

Ik ben benieuw wie er de volgende wedstrijd op de boot naast me komt te staan.

Volgens de kansberekening heb je dan 50% kans de wedstrijd te winnen.

Groet, John Koolhoven.

7 november 2009, zoet, Voorzaan Snertwedstrijd

Regen, regen en nog eens regen. Harde tot stormachtige wind. Kort samengevat,

bar en boos.

Aldus de voorspellingen van het KNMI voor de snertwedstrijd van 2009. Niet voor het eerst.

De afgelopen jaren hebben we al menig keer zitten bibberen langs de Houthaven (Voorzaan).

Het verlangen naar een bak heerlijke erwtensoep om op te warmen, of gewoon omdat het heerlijk is was, al dan niet gecombineerd met een fijne visdag,

echter voor de groep van 12 deelnemers voldoende toch mee te gaan.

Of was het spannende slot van de competitie die in deze wedstrijd

“uitgevochten” moest worden?

Gelukkig viel het weer achteraf heel erg mee zoals uit onderstaande tabel van het KNMI is te lezen.

Wel tussendoor wat kleine buien en aan het eind een flinke regenbui om de spullen voorafgaand aan de winterpauze nog even goed schoon te spoelen. ☺

Nu dan het verloop van de visdag en de beslissing van de competitie.

Willem was, zoals altijd, al ruim van tevoren weer aanwezig om het parcours uit te zetten.

In het half donker optuigen en enigszins gespannen wachten op het beginsignaal. Zou de vis, met name de hier vaak gevangen brasem het doen vandaag?

Voor de overwinning in het eindklassement kwamen nog een man of zes in aanmerking. De meeste van hen kon door het vissen van een 1 of 2 niet direct

Klimatologie			
Daggegevens van het weer in Nederland			
Kies station, jaar, maand, dag en druk vervolgens op de knop "toon"			
De Bilt sinds 01/01/1901	▼	2009 ▼ november ▼ 7 ▼	toon
Het weer op zaterdag 7 november 2009 te De Bilt			
Temperatuur		Normaal	Neerslag
Gemiddelde	7.3 °C	7.7 °C	Hoeveelheid 4.4 mm
Maximum	10.0 °C	10.8 °C	Duur 4.5 uur
Minimum	2.2 °C	4.4 °C	
Zon, bewolking & zicht			Wind
Duur zonschijn	0.7 uur		Gemiddelde snelheid 3.5 m/s = 3 Bft
Rel. zonschijnduur	8 %	24 %	Maximale uurgemiddelde snelheid 7.0 m/s = 4 Bft
Gem. bedekkingsgraad	6 octa's		Maximale stoot 12.0 m/s
	Zwaar bewolkt		
Minimaal zicht	0.3 km		Overheersende richting 198 ° = ZZW
Relatieve luchtvochtigheid			Luchtdruk
Gemiddelde	91 %	88 %	Gemiddelde luchtdruk 996.5 hPa

kampioen worden, maar waren dan ook weer afhankelijk van de resultaten van de anderen.

Gelukkig heeft iedereen vis weten te vangen al was het soms niet erg veel. De kleinere vis zoals voorn en blik hadden de overhand.

Aan het eind van een parcours zat, als we Frans Vollebregt moeten geloven een heel orkest wolhandkrabben, die vooral zijn lijn hadden uitgezocht om een muziekje op te tokkelen. Frans “slaagde” er toch een aantal keren in een wolhandkrab te vangen. Ben toch benieuwd hoe de stand van de oprukkende wolhandkrab zich gaat ontwikkelen en wat dat

voor ons witvissers gaat betekenen.

Helaas voor Frans tellen de wolhandkrabben niet mee als witvis.

Toch wist Frans op deze najaarsdag een eerste plaats in deze wedstrijd binnen te halen. Goed werk!

De tweede plaats bleef in ook in de familie Vollebregt, broer Cor. Cor was op dat moment ook nog steeds kanshebber op de eindoverwinning van de competitie. Een tweede plek was net niet genoeg, want onze aller 5-sterren erwtensoep bereider werd vierde en kwam daarmee Damen met Cor op 13 punten op de eerste plaats in de einduitslag.

Doordat Willem Klerks in de meetellende uitslagen het hoogste gewicht had gevangen, ruim 48 kilo tegen Cor ruim 24 kilo is Willem HPSV kampioen van 2009 geworden. Niet op af te dingen zou ik zo zeggen.....

Een goed jaar voor Willem. Eerst het NPSB overall kampioenschap binnenhalen en daarna ook nog onze eigen competitie winnen..... **DE DUBBEL DUS.**

Zonder franje en poespas, gewoon steeds veel vis vangen. Dat dwingt respect af.

Een waar kampioen mag je wel zeggen en daar mogen we trots op zijn.

Dan na een drankje weer naar huis om de spullen te laten drogen.

Op naar het volgende seizoen.

En wilt U ook de dubbel winnen, vang veel vis in onze eigen wedstrijden en doe ook mee aan de NPSB-uitdaging!

Tot dan

Roy Witte

11 november 2009, zout , Colijnsplaat boot

Na ingestapt te zijn bij de Uithof, zijn we richting Zeeland gereden om te gaan vissen.

Daar verzameld, zijn we op de boot gestapt om naar onze visstek te varen.

Ons geduld werd nog even op de proef gesteld, want er moest eerst ruim een uur gevaren worden. De verwachtingen waren hoopgevend, want in 2008 was de vangst bijzonder goed. Veel wijting en schar werd er toen gevangen.

Maar nee hoor, we moesten lang wachten op de eerste aanbeet. Het duurde zeker een uur, maar toen was Joop de gelukkige die de eerste schar ving.

Later waren er meer die een bot of een schar vingen. Maar het viel bij elkaar een beetje tegen.

Om 11.30 uur kwam iemand vragen of we tussen de middag iets warmes wilde gebruiken. Daar was wel interesse voor, want inmiddels was het nat en koud geworden.

Op het moment dat de uitsmijters en patat klaar waren, zei de kapitein dat we gingen verkassen. In die tijd van het varen naar een andere locatie, moesten we 5 plaatsen opschuiven. Na de lunch en het verblijf bij de warme kachel, moesten we ons opmaken voor de tweede vissessie.

Daar aangekomen was het wederom moeilijk om vis te vangen, vooral aan stuurboordzijde. De boot lag eigenlijk te dicht op de oever zodat je niet van je af kon gooien. Maar John Koolhoven, aan bakboord, kon regelmatig zijn scharretjes vangen.

Om een uur of 3 gingen we weer terug naar de haven. In die tussen tijd werd door Jilles en Joop de vis opgemeten.

En onder het genot van een drankje werd de uitslag bekend gemaakt. Na een introductie werd bekend dat John de winnaar van deze visdag was. Graag wil ik de chauffeurs van de busjes hartelijk bedanken voor het rijden. Hopelijk zien we jullie terug bij de laatste wedstrijd (snertwedstrijd) op 17 december. Tot kijk!

Cor Vollebregt

17 december 2009, zout, Kijkduin Snertwedstrijd

Het was eigenlijk de bedoeling dat we gingen vissen aan de waterweg tegenover de D.S.M. De weersvoorspelling was echter zo slecht dat de directie (lees Joop) wijselijk heeft besloten om aan het strand van Kijkduin te gaan vissen.

Om 7 uur verzamelden we op de parkeerplaats. Het is leuk dat we weer een nieuw lid hebben kunnen verwelkomen; Sjors Verburg die de hele dag enthousiast met z'n waadpak de zee in rende om maar zo ver mogelijk in te kunnen werpen. Ik had er vanuit Zoetermeer al ruim 3 kwartier over gedaan

vanwege de gladheid van de sneeuw. Toch wel weer mooi zo'n witte wereld.

Rond 7.30 uur gooide ik mijn hengel in, maar was iets te enthousiast en gooide de onderlijn af.

Toen voelde ik natte voeten; was dus ook iets te ver de zee ingelopen. Heb toen mijn waadpak opgehaald en John hield de

hengel in de gaten. Toen ik terugkwam had Cor het 1ste gulletje al gevangen ! Er zouden er nog veel volgen. Bij mij in de buurt wilde het niet zo goed lukken. Paul aan de ene en John aan de andere kant. Ik ben gaan verhuizen 200 meter verder. Inmiddels riep Joop rond een uur of 11 dat de overheerlijke soep klaar was. Ik hoorde iemand zeggen dat dit de eerste soep was die hij ooit gegeten had met een kop erop!! Lekker dik en superlekker! Rond 12 uur ging Joop weg om een nieuw appartement te gaan bekijken. Wij zouden nog doorvissen tot 2 uur. Cor had inmiddels al behoorlijk vis gevangen, met Paul ging het ook wel aardig, maar verder was het ook niet erg bijzonder wild. Ik begon het toch wel een beetje koud te krijgen en vond het dan ook niet erg dat het twee uur werd. Op weg naar de meting bij John klapte nog mijn band van de kar; en dan nog 3^e worden ook; schrijven dus; dubbelpetch.! Cor Vollebrect werd 1ste met 12 vissen en 2.82 cm, 2^e werd Paul van Oijen met 6 vissen en 151 cm, zelf werd ik 3^e met 4 vissen en 151 cm, waarvan 1 gul van 42 cm. Het was een koude maar gezellige en goedverzorgde laatste viswedstrijd van dit jaar!

Henk-Arie

Het zoetwater seizoen 2009 in vogelvlicht.

Ja achteraf is het altijd makkelijk, zeggen we vaak genoeg, maar als iemand mij de uitslag van dit seizoen van te voren voorspelt had dan had ik daar echt wel grote twijfels bij gehad.

Onze eigen competitie bestond dit jaar uit 9 wedstrijden en hier melden zich maar liefst 7 verschillende winnaars.

Leo de Vos en Roy Witte wisten allebei 2 wedstrijden op rij te winnen Frans Vollebregt pakte eveneens 2 zeges maar niet op rij en we hadden de wedstrijd aan de Mooie Nel 2 winnaars, en wel John koolhoven en Hans Snels.

De andere winnaars waren, Alwin Koks en Wim Klerks.

De zege van laatst genoemde is tevens goed voor de Frans Tangel Bokaal, voor het hoogste gewicht gevangen in 1 wedstrijd, en wel 22600 gram.

De vangsten waren niet altijd dat wat je hoopt als je naar de waterkant afreist maar de lol en kameraadschap waren er niet minder om.

Aan het seizoen 2009 hebben 28 verschillende vissers deelgenomen en 18 hiervan hebben aan de vereiste 5 wedstrijden meegedaan om in de officiële uitslag terecht te komen.

De eerste vijf zullen hiervoor in januari gehuldigd worden.

Deze 5 zijn; 1 Wim Klerks	13 pnt.	48670 gr.
2 Cor Vollebregt	13 pnt.	24780 gr.
3 Roy Witte	14 pnt.	19160 gr.
4 John Koolhoven	16 pnt.	12760 gr.
5 Hans Snels	21 pnt.	23040 gr.

Ook werd er weer fanatiek deelgenomen aan de NPSB competitie en hier waren de resultaten beter dan ooit te voren.

Gemiddeld doen er 75 vissers mee en mogen er 25 deelnemers per wedstrijd naar voren komen om een prijs uit te zoeken.

Nou de naam Haaglanden is bij iedere wedstrijd wel minimaal een keer voorgekomen bij die laatste 25 waarvan zelfs 2 keer als dagwinnaar, beide Wim Klerks

Ook aan deze wedstrijden is een competitie verbonden en deze keer was het Haaglanden boven met Wim Klerks, Hans snels wist een keurige 17de plaats op te eisen.

Bij deze competitie waren er 61 deelnemers die aan de vereiste 5 wedstrijden kwamen, Roy Witte kwam hiervan op de 56ste plaats en de overige Hagenaars kwamen niet aan de 5 wedstrijden maar een aantal van hen viste dus wel goede dag resultaten.

Ook zijn we met 2 man naar de E.K. in Italië afgereisd.

De bedoeling was met 3 Hagenaars te gaan maar helaas moest Hans Snels op het laatste moment met een acute hernia afhaken.

Roy Witte en Wim Klerks hebben in het warme zuiden hun beste beentje voorgezet maar hier bleven de prestaties wat achter.

Roy werd 100ste en Wim 58ste van de 106 deelnemers.

Maar ook dit was een bijzonder sportief evenement al liet de organisatie wel wat te wensen over.

Zoals ik aan het begin al schreef als iemand mij van te voren gezegd had dat ik dit seizoen zo zou eindigen dan had ik hem echt niet geloofd.

En zo vaak je eigen naam melden in een jaarverslag zal ook niet vaak gebeuren, maar als het iemand anders van de club was geweest had ik dit met net zoveel trots gemeld, het is tenslotte wel allemaal gebeurd dit jaar.

Ik hoop het volgend seizoen op een net zo sportief jaar als het afgelopen seizoen en de uitslag ach we zien het wel gebeuren.

Wedstrijdsecretaris zoetwater,
Wim Klerks

December 2009 , Het jaarverslag zout

Beste allemaal,

het is weer zover dat ik een stukje mag maken voor de opsteker onder dwang van een slavendrijver.

Ja, de competitie zit er weer op dus kunnen de kaarten geschud worden (nee, we zijn GEEN klaverjasclub) en kan er een eindstand worden opgemaakt maar dat zien jullie aan het eind van dit verslag.

2009 is voor de H.P.S.V een bijzonder jaar geworden namelijk met kampioenen zoet en zout plus een feest ter ere van het 50 jarig bestaan. Het feest moest georganiseerd worden en daar was het bestuur best druk mee, er is een mooi boekwerk uitgegeven en voor als je dorst had was er ook nog een glas dat goed gevuld werd en ook nog een mooie nieuwe kleur polo met ons logo. Dan het vissen deze competitie is best goed verlopen, de twee boot wedstrijden werden goed bezocht en de vis was goed te vangen, althans bij de eerste wedstrijd op de Grevelingen. De tweede op de Oosterschelde was duidelijk minder, zeg maar rustig magertjes, maar het weer was goed. Over het weer gesproken, wij hadden daar over niets te klagen dacht ik zo, bij alle wedstrijden was het weer goed. Ook de opkomst was ook goed maar kan altijd beter. Verder is er ook nog 1 avond wedstrijd geweest met te weinig vissers, namelijk maar 4 leden en 2 liefhebbers, gelukkig was ook deze wedstrijd gezellig. Naast onze competitie waren er ook nog de wedstrijden voor het Nederlands Kampioenschap wat ook voor de H.P.S.V een kampioen opleverde namelijk Arie van Bree, maar daar deden ook de B leden voor het eerst aan mee in een eigen competitie en ook hier was de H.P.S.V zeer succesvol met op 1. Joop Rouette op 2. Cor Vollebregt en op 3. Siem v.d. Molen. Dan was er natuurlijk ook nog onze laatste wedstrijd ook wel snertwedstrijd genoemd, niet omdat het dan slecht weer is, maar omdat Willem Klerks ons van die heerlijke (snert)soep laat smullen Dit jaar was het weer wel slecht in de vorm van veel sneeuw en vorst – 5 graden, maar er is vis gevangen en soep gegeten volgens traditie, dus op naar het nieuwe visjaar Ik ga een ieder een heel gezond en gelukkig 2010 toewensen en hoop jullie weer aan de waterkant te ontmoeten.

De eindstand van 2009.

1. Cor Vollebregt
2. Joop Rouette
3. Paul van Ooijen

De grootste vis van 2009 Piet Hermes paling van 0.45 cm.

Joop Rouette wedstrijdleider zout H.P.SV

2009
Uitslag Zout
NAAM
Cor Vollebregt
Joop Rouette
Paul van Oijen
John Koolhoven
Piet Hermes
Aad Segboer
Arie van Bree
Henk-Arie Jansen
Siem van der Molen
Jilles van Koutrik
Leen van den Berg
Hans Snels
Alwin Koks
Frans Vollebregt
Sjors Verburg

Eind	stand	
Pnt.	CM	Plaats
6	1141	1
13	708	2
19	796	3
20	722	4
20	396	5
20	380	6
24	388	7
28	360	8
29	256	9
31	217	10
15	237	11
18	77	12
19	75	13
24	37	14
6	55	15

Uitslag zoet 2009

	Naam	Pnt.	Gew.	Plts
1	Wim Klerks	13	48670	1
2	Cor Vollebregt	13	24780	2
3	Roy Witte	14	19160	3
4	John Koolhoven	16	12760	4
5	Hans Snels	21	23040	5
6	Kees Kerkhof	26	28220	6
7	Frans Vollebregt	28	20120	7
8	Rene de Vries	32	12700	8
9	Alwin Koks	34	23740	9
	Chris van	35	10800	10
10	Trierum	37	22820	11
11	Leo de Vos	37	18510	12
12	Mathieu Luursen	39	6320	13
13	Arie van Bree	44	11820	14
14	Arie Vlok	54	5610	15
15	Aad Segboer	55	12940	16
16	Ed Borebach	65	9440	17
17	Piet Hermes	75	8960	18
18	Tom Dorlas	45	7360	19
19	Eric Asselman	47	4330	20
20	Edu van Deursen	49	6560	21
21	Anton de Jong	24	16240	22
22	Dave Pompe	24	1620	23
23	Gerard Bakker	27	1780	24
24	Wilhelm Gerards	11	2380	25
25	Roger Schuller	16	220	26
26	Elly Tangel	21	0	27
27	Arnold Rek	22	0	28
28	Arnold Ernens			